

Dominika Gavláková, Oščadnica 11, 18 rokov

Ochotný dať

„Šokujúce..." zamrmlal svojím hlbokým hlasom a prešiel prstom po hrane stola.

„Čo je šokujúce?"

Opatrne som si sadla na jeho posteľ, ktorá napriek tomu nepríjemne zavrzgala, až som sa strhla. Bolo také ťažké zvyknúť si na ten zvuk, aké ťažké bolo presvedčiť Tibora, že potrebuje novú posteľ.

Konečne sa na mňa pozrel. Vlasy mu padali do očí a mňa s tým znervózňoval, pretože som nedokázala analyzovať jeho pohľad.

„Že si si myslela, že toto môže fungovať," povedal pokojne a oprel sa bokom o stôl.

„A nefunguje?" opýtala som sa hlúpo, ale netušila som, kam tým mieri.

Vždy bol takýto. Privádzal ma do šialenstva tým, ako si vždy dával načas, kým mi odpovedal.

A ten jeho pokojný tón! Ach, nenávidím ho!

„Daniela..." oslovil ma celým menom a dal si záležať na tom, aby ho vyslovil pomaly a zdôraznil každé písmeno.

Nemala som rada svoje meno a on to veľmi dobre vedel. Vedel o mne toho až priveľa. No napriek tomu ma nikdy neoslovil inak ako celým menom.

„Je to hlúposť. Je to tvoje meno, mala by si sa s tým zmieriť a nie fňukať

nad tým, že ti rodičia mohli dať iné," povedal mi raz, keď som sa sťažovala, že to meno je príšerné.

Dnes som nemala náladu ťahať z neho odpovede. Netušila som, prečo ma dnes k sebe zavolať, pretože sme nemali naplánované stretnutie. No trval na tom, že to musíme prebrať dnes, takže somtu, sedím na jeho odporne vŕzgajúcej posteli a pozorujem jeho vážny výraz.

„Prečo si ma sem dnes zavolať, Tibor? Nemám pocit, že by sme sa dohodli na dnešnom stretnutí. Vieš, že som mala ísť s Laurou do kina," povedala som vyčítavo a zamračila som sa.

„A predsa si tu," poznamenal, čím ma prekvapil.

Srdce mi vynechalo úder. Áno, som tu. *Akoby som mohla neprísť, keď v poslednej dobe nemyslím na nič iné, iba na neho? Naznačuje snád...?*

„No, áno," nervózne som sa pomrvila.

„A to je problém," jeho hlboký hlas sa niesol cez celú izbu a zabodol sa mi rovno do srdca.

„Čo... čože?" prekvapene som zažmurkala.

„Sex, Daniela. Vieš, čo je to sex?" opýtal sa ma, akoby som len pred dvoma dňami neskončila na kuchynskej linke chvíľu po tom, ako som vôbec stihla prekročiť prah vchodových dverí.

„Snažíš sa zo mňa urobiť idiota?" vyštekla som a postavila som sa.

Prekrížil si ruky na hrudi a pohodil hlavou, aby dostal vlasy na správne miesto. Neúspešne.

„Na niečom sme sa dohodli, spomínaš si?“ povedal a jeho tón sa nebezpečne blížil ku chladnému.

„Nechceš mi to zopakovať?“ opýtala som sa protivne, pretože som začínala byť našťvaná. „Iba sex. S. E. X. Nič viac a nič menej. Mali sme pravidlá,“ povedal a konečne si rukou prehrabol vlasy, aby som mu mohla pozrieť do očí.

Tiež som si prekrížila ruky na hrudi, čo síce mohlo vyzerat' ako bojový postoj, ale to som sa skôr snažila sama seba uchrániť pred všetkými tými pocitmi.

„Nebola som to predsa ja, kto začal porušovať pravidlá,“ zamrmlala som.

Môj hlas znel ticho, úboho a ja som sa za to nenávidela.

Bol to predsa on, kto po pár stretnutiach trval na tom, aby som ostala cez noc. Bol to on, kto ma v noci pevne objímal a bol to on, kto mi potom ráno robil raňajky, kým počúval moje táranie.

Mala som pravdu a vedel to aj on, pretože jeho výraz o trošku zjemnel, keď prehlásil: „Ja viem a bola to chyba. Mrzí ma to.“

Bola to chyba. *Chyba...* To slovo sa mi prehrávalo v hlave stále dookola.

„Takže preto si ma sem zavolať,“ skonštatovala som, „škoda len, že nie si ako ostatní blbci a neposlal si mi to v esemeske, teraz som už mohla sedieť v kine.“

Hovorila som nahnevane, ale vedela som, že obom nám je jasné, že je to iba maska. V skutočnosti som mala chuť zaliezť pod perinu a vyplakať si dušu.

„Je mi to ľúto, Daniela, ale nemohlo to fungovať. Viem, že si bola presvedčená, že áno, no pozri sa, kde sme sa ocitli. Zamilovala si sa do mňa.“

Ty odporný bastard! Takto mi to šplechnúť do tváre. Niečo, čo som si ani sama doteraz nechcela priznať.

„Môže to fungovať,“ vyliezlo zo mňa namiesto toho všetkého, čo som mu chcela vykričať.

Najradšej by som si obúchala hlavu o múr za to, ako zúfalo som znela.

„Vieš, že nie. Ja ťa nemilujem.“

Nie som hlúpa. Samozrejme, že som to vedela, ale počuť to takto priamo, to príšerne bolelo. Spustila som ruky k telu a o krok od neho odstúpila. Myslím, že som bola v priveľkom šoku, aby som plakala. Otvorila som ústa, aby som mu poriadne vynadala alebo povedala... čokoľvek a nestála tam ako obarená, ale nevyšla zo mňa ani hláska.

Ani keby som chcela, nemohla som mu to vyčítať. Vedela som, do čoho idem od prvej minúty, od prvého bozku.

Laura mala pravdu. Bola som v tom až po uši. Bola som do Tibora zamilovaná.

Tibor ku mne pristúpil a ja som od neho v momente odskočila a vybrala sa k posteli po svoju kabelku. Musím zmiznúť skôr, ako sa zosypem.

Keď som sa otočila, bol už pri mne. Chcela som sa okolo neho prešmyknúť, ale chytil ma za lakeť a prinútil ma zastaviť sa.

„Pusti!“ strčila som do neho, až sa zapotácal a odstúpil.

„Veľmi ma to mrzí, Daniela," povedal stále tým istým pokojným hlasom.

Do očí sa mi nahrnuli slzy: „Do pekla! Mrzí ma, že zo všetkých chlapov na tomto svete som sa musela zamilovať práve do teba!"

Natiahol ku mne ruky a palcami mi zotrel slzy, ktoré sa mi spustili po lícach. Sklonil hlavu, aby mi pozrel do očí.

„Môžeme sa rozlúčiť," zašepkal.

Obtrel sa perami o moje a ja som v momente zamrzla. Žiada po mne rozlúčkový sex?

Zaklonila som hlavu, aby som sa dostala z dosahu jeho pier. Nenaklonil sa znova ku mne, nechal ma, nech sa rozhodnem.

V sekunde som bola nalepená na jeho perách, ťahala som ho za vlasy a tlačila mu na ramená, aby som ho mala čo najbližšie. *Brala som si všetko, čo mi bol ochotný dať.*

O niečo neskôr som sa vymanila z jeho zovretia. Začala som hľadať svoje oblečenie a rýchlo sa do neho snažila nasúkať. Nepozrela som pri tom na Tibora, hoci som na sebe cítila jeho pohľad.

Keď som bola hotová, pohľad mi padol na jeho mikinu, ktorá bola na stoličke a v ktorej som zväčša trávila tie rána, keď som tu ostala.

Schmatla som ju a oznámila mu: „Túto si beriem, páči sa mi."

Nezadržal ma a ja som rýchlo opustila jeho spáľňu a následne aj byt. Dole schodmi som na seba rvalamikinu, ktorá voňala presne ako on. Vedela som, že je jeho najobľúbenejšia, preto mi to prišlo ako vhodné malé odškodné za zlomené srdce.

Keď ma vonku ovalil studený vzduch, všetko na mňa doľahlo. Vyhrabala som z kabelky mobil a vytočila Laurino číslo.

„Rozhodla si sa, že do toho kina pôjdeš? Myslela som si, že budeš svojmu miláčikovi zohrievať posteľ až do rána!" štebotala Laura hneď, ako zdvihla.

Ruka mi vystrelila k ústam práve včas, aby som v mikine čiastočne utlmila vzlyk.

Iba chvíľu ostalo ticho, kým Laura prehovorila: „O chvíľu som tam."